

כאשר העם על אסונו בוכה

פתחת את נפשך
כמו דלת לצער של בני אנוש
אז הגיע שיר דומם
כמו ברכה מעל ראשך.

גם הברכות הן היום
מהולות בבשורות רעות.
כשהעם על אסונו בוכה
בוכות איתו הזמירות היפות.

גם האות הצנומה הדקה
שבספר דל וכחוש
מזילה דמעה לכוס המלאה
יחד עם ספרי קודש יפים ועבים.

מה פשר בכי שכזה?
לעת עתה שם עוד אין לו.
מן הסתם יגיע לאן שהוא,
מן הסתם ימצא מקומו.

הפוך הדפים, דף אחר דף,
כך ישמע קול קריאת הנחמה
אף העולם הינו נע ונד
אי שם בין הכוכבים...